

عنوان مقاله:

بررسی راهکار های تقویت پایه های دینی در دانش آموزان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق ، مدیریت ، علوم تربیتی ، روانشناسی و مدیریت برنامه ریزی آموزشی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

علی محمد سلیمانی - دبیر

خلاصه مقاله:

در دنیای کنونی توسعه و ایجاد مدارس به مفهوم امروزی ، گسترش سریع فناوری و ارتباطات ، صنعتی شدن جوامع و نیازهای متنوع عصر انفجار دانش ، دایره تاثیر گذاری عوامل مختلف بر افکار و اندیشه های دانش آموزان را گسترده تر از گذشته کرده است هدف از آموزش دینی تنها افزایش معلومات دینی دانش آموزان نیست ، بلکه هدف اصلی ، پرورش ایمان و نیل به تربیت دینی والهی است. به عبارت دیگر ، هدف اصلی " دین آموزی " نیست بلکه " تدین " است .. آنچه مسلم است این است که هنوز مدارس ما به عنوان اصلی ترین کانون های تربیتی مورد توجه و برنامه ریزی دقیق و صریح قرار نگرفته است . اگر نظام آموزش و پرورش ما بخواهد از مسیر آموزش های صرف به سمت تربیت دینی ، اخلاقی و اجتماعی حرکت کند ، لازم است بسیاری از اهداف و روشها را تغییر دهد. بی تردید آموخته های ما با باورها و اعتقادات و در نتیجه ایمان قلبی ما ارتباط نزدیکی دارد ، اما این ارتباط از ابتدائات آنها ، یک رابطه قطعی و ضروری نیست . زیرا بسیاری از انسانهایی که دانش فراوان دارند و در خصوص نکته ای به باور اعتقادی نیز رسیده اند ، ولی ایمان و در نتیجه عمل متناسب با آن را ندارند. تعلم و تربیت اساسا از مقوله یادگیری است ، بدین معنا که یک فرایند تربیتی ، صرفا از مسیر ایجاد دانش و مهارت و نیز ایجاد نگرش های مثبت ، در بر گیرنده تغییر رفتار بالفعل یا حتی بالقوه ایجاد می کند. اما این تغییر رفتار ضرورتا به معنای عمل بر مبنای ایمان نیست ، بلکه صرفا می توان آن را در ایجاد ، تقویت یا تغییر جهت ایمان و در نتیجه عمل آدمی موثر دانست . یادگیری دینی همان نگرش همراه با معرفت و شناخت است که ایمان و عمل دینی رادر یک فرایند درونی و نه ضرورتا آموزشی ، تقویت می کند. ایمان و عمل دو شاخصه اصلی دین داری آدمی است

کلمات کلیدی:

تدین - فرایند درونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2005344>

